

PARLEM DE CUINA

Cartes des de l'altre costat del món

Com ja sabeu podeu enviar els vostres comentaris o dubtes gastronòmics per a aquesta secció a: parlemdecuina@hotmail.com. Són moltes les cartes i comentaris que rebo cada setmana de tots els indrets de l'Illa i de la Península, però encara no n'havia rebuda cap que vingüés de tan lluny com la que avui us reproduiré.

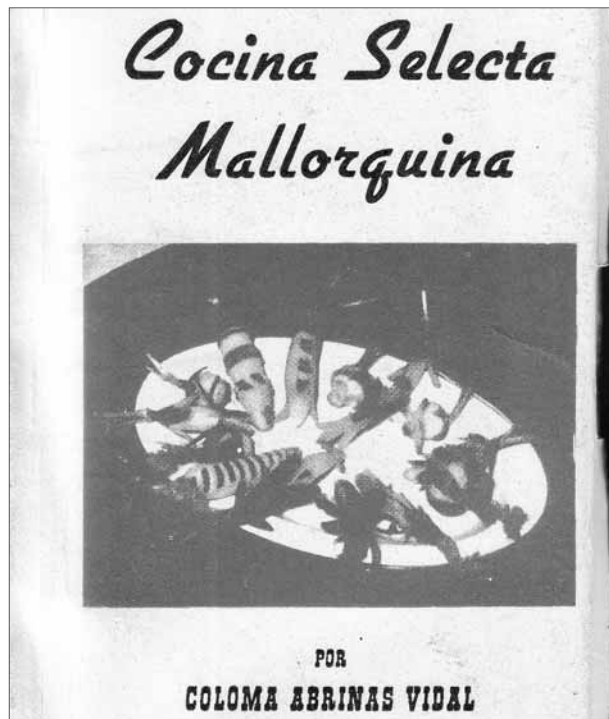
Dijous, 12 de febrer de 2009 10:22:27

"Hola, he tratado de hacer la coca en la página 136 de el libro de la Sra. Coloma y me ha salido muy mal ya que no me aclaro bien de las medidas.

Por ejemplo: ¿cuántos gramos son 18 onzas? y la medida de TAZA ¿equivale a? El resto de la receta lo tengo claro. Muchas gracias y saludos
Henri García en Thailandia"

Dijous, 12 de febrer de 2009 15:19:04

"Hola buenas tardes. Respecto a las medidas decirte que cada onza equivale a 33,3 gramos es decir que 8 onzas son: 599,4 gramos y cada taza equivale a unos 2 Dl. (200 gramos). Así la receta de Madó Coloma quedaría de la siguiente manera: 600 gramos de Harina de fuerza, 5 huevos, 2 paquetes de levadura química (30 gramos), 4 Dl. de aceite, 5 Dl. de leche, 500 gramos de azúcar. Aunque la receta pone "todo mezclado y al horno" no hay que seguirla al pie de la letra ya que antiguamente los cocineros y cocineras en los recetarios sólo apuntaban pequeñas indicaciones para no olvidarse de las cosas y no recetas completas. Así que hay que analizar todas las recetas antes de realizarlas. En este caso primero hay que emulsionar los huevos con el azúcar hasta que estén a punto de nieve (también podemos emulsionar las claras con el

50% del azúcar y las yemas con el 50% restante y luego mezclar ambos preparados). Seguidamente podemos añadir suavemente la harina mezclada con la levadura y mezclarlo bien (sin batir mucho). Por último el líquido a chorro fino y mezclarlo con muchas suavidad (en esta receta se me antoja

que puede haber mucho líquido, así que convendría hacer dos pruebas una con la cantidad que indica la receta y otra con un poco menos y comprobar los resultados). Una vez añadido el líquido ya ponemos poner la crema (tiene que quedar esponjosa) en un molde untado con mantequilla y harina y hornear a unos 180°C unos 30/35 minutos. Espero que te vaya bien, ya me dirás cosas. Atte.: Juan Antonio Fernández Vila. PD: ¿escribes desde Thailandia? Lo digo por tu firma."

Divendres, 13 de febrer de 2009 0:54:34

"Hola Sr. Juan muchas gracias por aclarar tan bien. Como usted indica lo del líquido creo que es demasiado también. Yo uso aceite de oliva virgen para que sea más saludable. La próxima vez que haga la coca seguiré su receta Aquí desde luego no hay canario, pero baking powder que viene a ser lo mismo.

A su receta lo único que añadiría es ralladura de limón aunque aquí no es como en Mallorca. No hay limones y los que vienen de AUSTRALIA VALEN UN EURO CADA UNO. El mallorquín lo entiendo todo y hablando con complicaciones, también puedo entender bastante lo escrito. De joven he vivido en Son Cotoner y Son Rapiña La última vez que estuve en Palma compre extracto de limón en la tienda de especias.

Ya le contare como sale la coca con su receta que lo aclara todo. Gracias.

Saludos Henry."

Bona setmana i ens trobam aquí mateix dintre de 7 dies.

Juan A. Fernández

ESPAI PER A LA REFLEXIÓ

De tot un poc: Paperots, 23 F, espies, cortines de fum i vacunes

Quins paperots déu meu! Que el Parlament Europeu crítiqui de manera contundent els plans urbanístics dins l'estat espanyol, sobre tot el de València que ja s'encarrega el desaparegut Zaplana d'omplir el litoral valencià de ciment quan era el president de la comunitat autònoma, i que inclueu la Comissió Europea ha demanat que se suspenguin les subvencions i ajudes del fons regional i de cohesió a Espanya mentre el desenvolupament urbanístic espanyol violi les lleis comunitàries. Afegeix part d'una de les notícies del diari Avui: "L'Eurocambra no només ha rebutjat les esmenes amb què el PP i el PSOE han intentat suavitzar la crítica sinó que, a més, ha aprovat les que encara endureixen més la denúncia dels "guanyys excessius" amb "l'urbanització massiva", la "corrupció endèmica" del "ciment i el formigó" i "l'alarmant falta de confiança generalitzada". Això no fa cap favor als nostres governants. Després dels anys d'especulació massiva, de la construcció d'habitatges a dojo, i ara amb el tancament de l'aixeta per part dels Bancs, que quan es feren d'or (especulant és clar: llegiu donant suport dinerari a milers d'operacions urbanístiques) no tenien tantes manies, ben el contrari. A més t'oferien crèdits a voler; al manco, al menys a mi, cada mes tenia ofertes de dos o tres crèdits personals de diferents entitats bancàries. Ara ni es venen pisos, ni es venen cotxes, ni es ven... quasi res. I és que la gent s'ha acollonit i els mitjans de comunicació en tenen una gran part de culpa.

Que era d'esperar una crisi com aquesta, idò si. "Diuen: Sembla vents i recolliràs tempestes". De fet, com les altres crisis, la seguirem pagant els mateixos de sempre: Els desgraciats amb despeses.

Bé, parlant de manipulacions o d'intent de treure a la llotja un serrà imperial. Que vareu veure la mini sèrie "23-F: El día más difícil del Rey" va emetre TVE?

Doncs, sinó el vareu veure no vos perdereu res de res. Vull dir en quant a novetats sobre l'intent de cop d'estat per part d'en Tejero i els militars colpistes, que posteriorment foren jutjats i enviats a presó. He de

reconèixer que l'actuació del planell d'actors i actrius catalanes fou molt bona. Ara bé, com enfocaren i ens mostraren una família reial modèlica i agermanada; que vos diré. O millor no vos dic res, si heu seguit les seves aventures i desventures. I com a mi no m'agrada escriure sobre temes, dels que altres plomes més brillants que la meva han escrit, em faig una pregunta en veu alta: perquè no te callas? I ho deix aquí.

Escriure sobre el 23 F no em ve massa de gust, malgrat s'acosti la data de l'aniversari. També hi vull afegir que no arribarem a esbrinar el que i el qui. El que es volia per part del grup colpista i el qui hi havia darrera. Un historiador, Ian Gibson deia que de segons quins successos, només s'esbrinava la realitat fins al cap de 50 anys. Volia dir que quan es podien consultar, segons quins documents i informes que es desclasificaven. I jo no sé si es va quedar curt. I ara m'ha vingut a la memòria l'assassinat i magnicidi de John F. Kenedy, que a hores d'ara encara hi ha moltes llacunes del que va ocórrer.

I per paperots el del cappare del Pius Pius que crida a files als seus súbdits perquè no es moguin massa i surtin units com una gran família (d'espies?) a les fotografies. Algú de vosaltres ha vist com Aguirre intentava pegar "una puñalada traperera" a alguns dels seus companys de files o col·locar-li algun micròfon ocult sense que se n'adonés a en Gallardón? Simple curiositat. Jo d'ençà que els puc contemplar he deixat de comprar-me revistes com el TBO o Mortadelo i Filemón. Tenen una capacitat de crear situacions humorístiques, ah, i a vegades patètiques, que he de reconèixer que són un entreteniment garantitzat.

I la darrera i ben allionat va Luís Herrero, Eurodiputat del PP i arma un sant cristo amb les declaracions fetes a Veneçuela, en les que li diu a Chávez (ens agradi o no, però és un president elegit democràticament), poc menys que dictador. I clar, l'expulsen del país i es crea un incident democràtic. Ja passà a Cuba amb un alt càrrec del PP. Que no hi veieu una cortina de fum perquè el tema de trames, espies, corrupcions i altres herbes, passi a un segon pla? Idò,

jo sense ser vident, si. I un altre marró pen Zapatero.

¿Porqué no se calló? Quina barra.

Ara afegiré una notícia aquí, malgrat no tingui que veure res amb l'article. És una llicència que m'haureu de perdonar. Dues al·lotes adolescents han estat ingressades a un hospital de Barcelona amb convulsions i pèrdua del coneixement després d'haver-les injectat la vacuna contra el papil·loma humà (Gardasil). 70.000 dosi de la mateixa han estat immobilitzades per part de la conselleria de salut de la Generalitat de Catalunya. Ara s'està esbrinant si el que li va passar a les dues adolescents, fou causa directa l'administració de la mateixa. Jo, supòs que aquestes nines quan anaren a que lis subministressin la vacuna, no hi entraren ni amb convulsions ni hi foren portades sense coneixement. Ara els "experts" que com he dit altres vegades en fan més por que una pedregada, diran la seva. O tal volta la que convingui al laboratori fabricant de l'esmentada vacuna; no és una afirmació rotunda, ni categòrica; és simplement una presumpció, tampoc no sóc ni tan dolent ni tan mal pensat. Aquí queda dit, perquè qui tingui filles que se li hagi de subministrar l'esmentada vacuna, treguin i esbrinin el màxim d'informació sobre la mateixa (efectes secundaris i si és tan eficient com ho han intentat vendre) i no únicament la que han donat les fonts oficials.

Per acabar i com vaig escriure sobre el cas d'aquella al·lota italiana que estava en coma des de feia 17 anys i els pares lluitaven, perquè se li tragués els aliments i la respiració assistida i la moguda que hi va haver a Itàlia, entre els recalitrants retrògrads, incloent l'alta jerarquia del Vaticà i els que volen que hi hagi dret a morir en pau i dignitat. Vull acomiadar-me de Eluana Englaro que ja va morir i desitjar-li que descansi en pau. Cosa que no volien segons quins mangantes, ja que pretenien emprar-la com a moneda de canvi pels seus interessos.

Josep Bonnin

